Suomen Postimerkkilehden vuosikymmenet: 1970-luku

Koko 70-luvun oli lehdessä käytössä sama jo vuonna 1968 tehty kansimalli, jossa vain väriä vaihdettiin numeroiden välillä.

Inflaatio kiihtyi – keräilyinto kasvoi

1970-luvulla keskioluen myynti vapautettiin ja tanssilavakulttuuri oli suosittua. Televisiossa oli vain kaksi kanavaa. Neljä olympiakultaa voittanut Lasse Viren juoksi Suomea uudelleen maailmankartalle ja ETYK:in Helsingissä pidetty huippukokous vuonna 1975 oli vuosikymmenen tapaus. Suomen Postimerkkilehdessä päätoimittajat vaihtuivat tiuhaan, mutta postimerkkien keräily oli voimakkaassa kasvussa.

Teksti Seppo Evinsalo

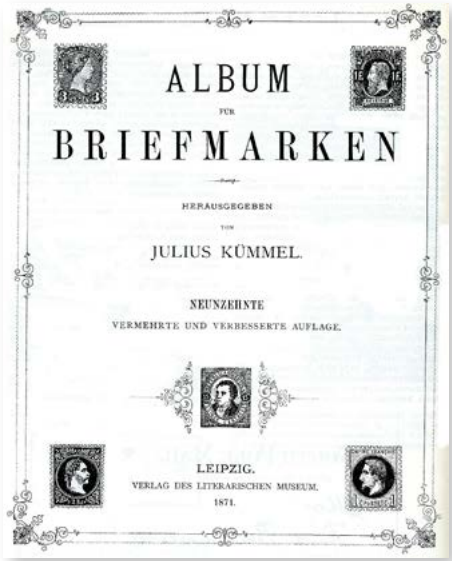

Suomen Aerofilateliasta kirjoitti *Valter V. Johansson* numerossa 2-1970: *”Nuorten joukossa on monia leimakeräilijöitä ja useat ovat havainneet lentopostileimojen keräilyn oleva pop”*. Artikkelissa hän teki selkoa Suomessa käytetyistä lentopostileimoista vuodesta 1918 vuoden 1959 loppuun. Nuorisofilatelia oli muutenkin muodissa ja siitä raportoitiin pitkin vuosikymmentä.

Vuonna 1871 painetusta postimerkkialbumista julkaistiin lehdessä kansilehti ja kysyttiin oliko jollain tietoa vanhemmasta. Muutamaa numeroa myöhemmin *Leo Linder* kertoi ensimmäisen kansion julkaisseen *Justin Lallierin* Pariisissa jo vuonna 1862. Hänellä itsellään oli kansion vuonna 1863 julkaistu painos. Suomen merkeille siinä oli vain neljä paikkaa, ehiöleikkeille viisi.

Samoista vuosikymmenistä oli myös kyse toimitukselle tulleessa vanhassa kirjeessä vuodelta 1870, jossa tanskalainen kauppias oli tarjonnut suomalaiselle keräilijälle 7 kruunun edestä ulkolaisia merkkejä vaihdossa 1 000 suomalaiseen. Eli siis tuhannella ovaalilla ja isohar-

koisella olisi saanut seitsemän kruunun edestä ulkomaita. Toivottavasti ei ollut suostunut vaihtokauppaan.

Suomalainen filatelia kiinnosti ulkolaisia kauppiaita myös 1970-luvulla. Ruotsalaisen Gummessonin ilmoitus.

Vuodet 1970-71
Päätoimittaja: Pentti Hämäläinen
Kustantaja: Suomen Postimerkkeily Oy
Lehden koko A5. 12 numeroa/vuosi, joista osa kaksoisnumeroita.
280 sivua v. 1970, 268 sivua v. 1971.

Vuodet 1972-73
Päätoimittaja: Veli-Aunus Antila
Kustantaja: Suomen Postimerkkeily Oy
Lehden koko A5. 12 numeroa/vuosi, joista osa kaksoisnumeroita.
(vuonna 1973 ilmestyi 9 numeroa)
252 sivua v. 1972, 224 sivua v. 1973.

Vuosi 1974
Päätoimittaja: Asko Kukkonen
Kustantaja: Suomen Postimerkkeily Oy
Lehden koko A5. 9 numeroa/vuosi.
276 sivua v. 1974.

Vuodet 1975-77
Päätoimittaja: Kaj Hellman
Kustantaja: Suomen Postimerkkeily Oy
Lehden koko A5. 9 numeroa/vuosi.
256 sivua v. 1975, 252 sivua v. 1976, 228 sivua v. 1977.

Vuodet 1978-79
Päätoimittaja: Pentti Anttila
Kustantaja: Ecapaino Oy
Lehden koko A5. 8 numeroa/vuosi.
304 sivua v. 1978, 408 sivua v. 1979.

Suomen Filatelistiseura ry:n johtokunta 50-vuotisjuhlassa. Oikealta seuran uusi rahastonhoitaja Seppo Laaksonen, joka oli myös aloittanut lehden avustajana. Eero Shrey, Aarne Harenko, Veli-Aunus Antila (vp ja sihteeri), Jussi Itkonen, Yrjö Ylänne (puheenjohtaja), Herbert Oesch, Magnus Relander, Kari Sihtola ja Urho Toppinen.

Vuoden 1970 numero 10 oli *Suomen Filatelistiseuran* 50-vuotisjuhlanumero. Seuran sihteeri *Veli-Aunus Antila* oli siihen koonnut kattavan historiikin seuran viideltä vuosikymmeneltä. Lisäksi lueteltiin kaikki vuosikymmenten toimihenkilöt, julkaistiin jäsentilasto vuosilta 1920-70 (jäseniä vuonna 1970 miltei 500) ja kerrattiin kaikki *Fieandt-mitalin* saajat ansioineen. Omana juttunaan oli seuran kaikki julkaisut, joita oli kertynyt peräti 17 kpl. Myös seuran järjestämät postimerkkinäyttelyt käytiin tarkasti läpi alkaen vuoden 1928 -näyttelystä. Myös vuosi vuodelta yhä paremmaksi kehittynyt tarjoushuutokauppa julkaistiin näyttävästi ja samalla kerrottiin sen olevan ensimmäinen julkinen huutokauppa, joka tultaisiin järjestämään *SF 50-vuotta -postimerkkinäyttelyn* yhteydessä *Helsingin Kauppakorkekoululla*.

Seuraavana vuonna jatkettiin julkisia huutokauppoja niiden saaman hyvän vastaanoton vuoksi. Nyt paikkana oli *Suomen Postimerkkeilyn* kanssa samassa osoitteessa sijaitseva *Rakennusmestarien talo*.

Ei lehdessä pelkkiä postimerkkejä mainostettu. Numeron 5-1971 mukana tuli tämä Kruunu-Korun nelisivuinen värillinen katalogi koruista. Mahtoikohan moni filatelisti ilahduttaa vaimoaan näillä timanttisormuksilla?

Ensimmäinen postiauto vuonna 1921 linjalla Rovaniemi–Sodankylä. Kuvitusta Asko Kekkosen artikkeliin "Postiautoliikenne 50-vuotta" numerossa 5-1971.

Numerossa 3-1971 *E. A. Hellman* valoitti ns. neulanreikien syntyä vanhoissa merkeissä. Hänen mukaansa ne eivät todellakaan olleet neulan aiheuttamia vaan johtuivat vanhanajan paperien epäpuhtauksista, kuten hiekanjyvistä. Nämä "jyvät" olivat sitten vuosien saatossa irronneet ja jättäneet jälkeensä reiän. Hänen mukaansa tällaiset merkit olisi hyväksyttävä lähes täysiarvoisina kokoelmiin.

Päätoimittaja joutuu jättämään tehtävänsä

Numeron 6/7-1971 pääkirjoituksessa lehden päätoimittaja *Pentti Hämäläinen* kirjoittaa jäähyväisensä lukijoille: *"Suomen Filatelistiseuran hallitus on katsonut parhaaksi, ettei Filatelistiliiton toiminnanjohtaja ole lehtemme päätoimittajana. ... Olisi ollut hauska jatkaa edelleenkin!"*

Numerossa 8-1971 olikin jo uusi päätoimittaja astunut remmiin. *Veli-Aunus Antila* kirjoitti pääkirjoituksessaan: *"Lehtemme edellinen päätoimittaja dramatisoi uuden näyttelijän näyttämölletulon todella mallikkaasti viime numerossa... Ans´ kattoo, kuinka äijän käy.."*

Seuraavissa numeroissa otettiinkin voimakkaasti kantaa niin *Filatelistiliiton* kuin alan muidenkin lehtien toimintaan (*Abophil, Karhunhammas*). Vuosien rauhallinen vaihe oli lehdessä hetkeksi unohdettu.

Panostus nuorisofilateliaan näkyi myös kaupallisella puolella. Jopa televisiossa mainostettiin *Postimerkkipurkkaa*, jonka oli markkinoille tuonut makeistehtaan tuotepäällikkö. Hän oli seurannut omien kouluikäisten poikiensa keräilyä ja vaihtotoimintaa, joka tuntui silloisessa koulumaailmassa olevan ykköshitti. Purkkapaketin mukana ei kuitenkaan ollut merkkejä vaan keräilykortti, jolle oli painettu joku 168 suomalaisesta postimerkistä. Onkohan kenelläkään tallessa täyttä sarjaa?

Suomen Postimerkkilehden vuosikymmenet: 1970-luku

Korkeasta inflaatiosta huolimatta (tai juuri sen tähden) raha liikkui postimerkkimarkkinoilla. Se näkyi myös lehden ilmoituksissa.

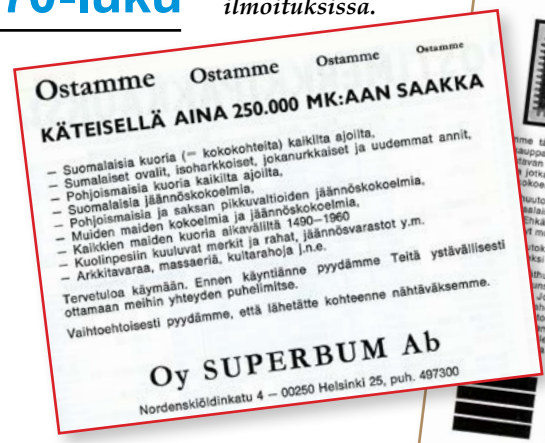

Nuorisofilatelia näkyi myös lehden palstoilla. Se sai oman palstansa, joka nimikilpailun kautta sai nimen: *Nuoret atulat*. 60-luvun tyyliin kilotavara teki edelleen kauppansa. Numerossa 3-1972 *Weikko P. Koskela* oli tutkinut postilaitoksen myymää ulkolaista kilotavaraa. Näissä paketeissa rikkinäisten osuus oli vain 7,4 % ja merkit yleisesti ottaen parempia kuin kotimaisissa vastaavissa.

Lehdessä eivät ilmoitelleet ainoastaan postimerkkikauppiaat. Numerossa 6-1972 oli *Kokoomuksen* kokosivun ilmoitus, jossa pyydettiin puolueelle lahjoituksina postimerkkejä, keräilyrahoja ja taidetta. Ilmoitus oli otsikoitu: *"Postimerkit, rahakokoelmat ja taideteokset suomalaisen elämänmuodon puolesta"*.

Itse lehden kerrottiin tuottavan kustantajalleen tappiota ja sekä sivu- että numeromäärään oli tulossa vähennystä seuraavalle vuodelle. Vuotta leimasi myös lehden jatkuva myöhästyminen, johon luvattiin parannusta seuraavalle vuodelle.

1973 aloitettiin seuran toimesta *Merkkimarkkinat* kahdesti vuodessa. Niillä, kuten tänäkin päivänä, oli jäsenillä mahdollisuus myydä ja vaihtaa ylimääräistä materiaalia.

Päätoimittaja vaihtuu toistamiseen

Vuoden 1973 toiseksi viimeisessä numerossa päätoimittaja *Veli-Aunus Antila* kirjoittaa pääkirjoituksen otsikolla: *"Roisto, sankari vai – narri"* Siinä hän tilittää muun muassa näin: *"Ei ole minun asiani ratkaista olinko sittenkin roisto vai sankari, tai kummassa roolissa onnistuin. Itsestäni tuntuu, että loppujen lopuksi naamalleni töhrittiin klovnin kasvoväri ja päähäni lyö-*

Vuoden 1973 ensimmäisessä numerossa oli *Juhani Olamon* perusteellinen selvitys Suomessa käytetyistä reitteistä taulukoineen. Jo edellisenä vuonna alkanut *Y. Tielisen* sarja postivaunujen leimoista jatkui koko vuoden.

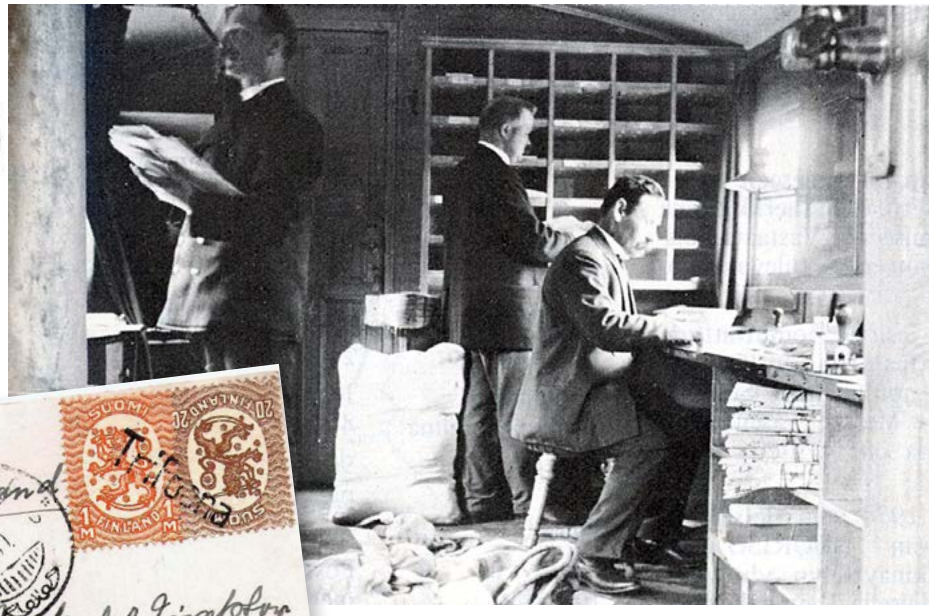

Sisäkuva postivaunusta vuodelta 1915. Oikealla olevalla pöydällä näkyvät postileimasimet ja sinettileimasin. Kuvitusta Y. Tielisen artikkelisarjaan postivaunujen leimoista.

Osmo Seppänen selvitti Petsamon postihistoriaa numerossa 5-1973. Kirjoituksessa käytiin läpi alueen historia, postitoimipaikat, liikkuvat postitoimipaikat, laivaleimat ja omat postimerkit, joita ei kuitenkaan koskaan julkaistu. Postikortti Petsamon Trifonasta Saksaan 2.8.1930.

tiin narrin kilisevä kulkushiippa. Sitä mietien poistun – kulisseihin. Kuiskaajillekin kumartaen".

Jo vuoden viimeisessä numerossa oli ohjaksissa uusi mies *Asko Kukkonen*.

Vuoden 1974 alusta alkoi lehdessä useamman vuoden kestänyt tutkimussarja Lapin läänin postipysäkeistä ja niiden leimoista. Tämä *Kaarlo Hirvikosken* suururakka päätyi myöhemmin myös kirjaksi. Monilla numeroilla oli myös oma teemansa, niinpä numero 3-1974 oli *Baltia-numero* lukuisine sitä aluetta koskevinen juttuineen.

Numerossa 6-1974 *Lars Trygg* kertoi *Suomen Teollisuudenharjoittajain ambulanssista* I maailmansodassa. Juttua varten hän oli haastatellut ambulanssin henkilökuntaan kuulunutta sairaanhoitajatarta. Silloin 60 vuotta sodan jälkeen se vielä oli mahdollista.

Seuraavassa numerossa päätoimittaja *Kukkonen* kirjoitti viimeaikojen hintavyöryn aiheuttaneen lehden sivumäärien voimakkaan supistamisen.

Vuosi 1974 oli kansainvälinen nuorisofilatelian vuosi ja nuoret saivat myös näkyvyyttä lehdessä. *Veikko V. Vihanto* kirjoitti liiton jäsenyhdistyksissä olevan jo 33 nuoriso-osastoa. Jäsenmäärä näissä osastoissa vaihteli vuodesta riippuen 750 ja 1 500 välillä. Kovia lukuja molemmat. *Suomen Filatelistiseura* ilmoitti järjestävänsä kansallisen nuorisonäyttelyn *Helsingin Kauppakorkeakoululla* saman vuoden marraskuussa. Turussa järjestettävään *Aboex 74* -näyttelyyn oli ilmoittautunut jo 40 nuorisokokoelmaa. Kun nuoriin panostetaan tuloksetkin puhuvat puolestaan. Mistä löytyisi tämän päivän *"vihanto"*, joka saisi samanlaisen *"buumin"* aikaiseksi.

Vuoden 1974 viimeisessä numerossa *Asko Kukkonen* kirjoitti olevansa ajan puutteen vuoksi pakotettu luopumaan päätoimittajan pestistä. Näin hänen kautensa jäi vain yhteen.

Baltian alueella käytetyistä piste-numeroleimoista kirjoitti Oleg Fabergé lehden Baltia-numerossa 3-1974. Tämä artikkeli noteerattiin myös ulkomailla. Der Sammler-Dienstin toimittaja kirjoitti sen olleen paras kirjoitus, tältä alalta, minkä hän oli koskaan nähnyt. Kirje Viron Pärnusta Suomeen 1860.

Kaj Hellman päätoimittajaksi

Tuleva kauppias ja Suomen merkittävimmän huutokaupan luoja *Kaj Hellman* otti vastaan lehden päätoimittajan tehtävät vuoden 1975 alusta. Painokustannusten arvioitiin nousevan peräti 40 %, mutta siitä huolimatta edellisvuosien sivumäärissä pysyttiin.

Kaj Hellmanin tietämys Venäjän postihistoriasta näkyi lukuisina artikkeleina hänen kausillaan. Pietarin kauttakulkuleimoista oli juttuja useassa vuoden 1975 numerossa.

Numeron 2-1975 teemana oli Ahvenanmaa. Tähän vaikutti osaltaan ulkomailla virinnyt kiinnostus saarimaakunnan postihistoriaan. Ahvenanmaalla oli myös jo edellisenä vuonna alkanut ilmestyä oma filateelinen lehti *Luppen*. *Yrjö Leivonen* kirjoitti Ahvenanmaan sotilaspostista 1918 ja *Kaj* itse saarten postileimoista vuosilta 1812-1918.

Ensipäivän kuorien keräily oli 70-luvulla vielä muodissa ja lehdessä alkoikin näkyä eri postihallitusten pysyväistilausten mainoksia. Näihin tarjouksiin monet tarttuivat ja valitettavasti nekin rahat menivät hukkaan. Tämän päivän kerhohuutokaupoissa näistä kalliilla hankituista kuorista ei kukaan ole valmiita maksamaan kuin murto-osan niiden hankintahinnoista.

Seppo Laaksonen jatkoi jo edellisten päätoimittajien aikana aloitettua *Ajankohtaista* -palstaansa. Taitaa olla *Suomen Postimerkkilehden* historiassa sen pitkäaikaisin palsta. Myös kirjallisuusarviot olivat usein hänen kynästään lähtöisin.

Herbert Oesch selvitti useammassa numerossa mallin 1875 tuntomerkkejä. Tällaiset yhteen malliin keskittyvät perusteelliset sarjat olisivat tervetulleita myös tämän päivän lehdissä. Uudet sukupolvet keräilijöitä tarvitsevat keräilynsä pohjaksi myös muuta tietoa kuin luetteloista löytyvää.

32 pennin vaalean-karmiini ohuella paperilla. Sininen leima: Lovisa 15.3.1876.

Ruotsalaisten postimerkkien keräily helpoksi–PFA:n avulla

Postens Filateliavdelning PFA on Ruotsin Postilaitoksen osasto, joka on erikoistunut palvelemaan keräilijöitä ja postimerkeistä kiinnostuneita monin tavoin.

KATALOG 73 PFA

PFA julkaisee luettelon osaston kautta myytävistä postimerkeistä, sarjoista ja ehtoisti. Luettelon voit tilata maksutta PFA:lta.

Helpoimmin hankit kaikki uudet ruotsalaiset postimerkit ja ensipäiväkuoret jättämällä pysyvän tilauksen. Lähempää tietoja saat tilaamalla PFA:n tiedotuslehtisen, joka sisältää ilmoittautumislomakkeen.

PFA:lta voit myös tilata vuosilajitelmia, jotka sisältävät kaikki vv. 1970–72 julkaistut postimerkit ja hammastusvsrsantit.

Postens Filatelicirkulär (Postin Filateliakiertokirje) antaa etukäteistietoja uusista postimerkeistä ja leimoista. Julkaistaan yli 50 kertaa vuodessa. Vuositilaus 8 Ruotsin kruunua.

Tilauskuponki
Postens Filateliavdelning PFA
S-101 10 Tukholma, Ruotsi.

Lähettäkää minulle maksutta rastilla (x) merkitsemääni aineistoa:
☐ PFA-luettelo 73
☐ PFA-tilauslehtinen
☐ Näytteitä Filatelia-kiertokirjeestä

Nimi .....
Lähiosoite .....
Postinumero .....
SF Postitoimipaikka .....
SP4

Suomen Postimerkkilehden vuosikymmenet: 1970-luku

Vuosikaudet oli suomalaisessa filateliassa kerätty merkkejä etupäässä Norma-kansioihin. 70-luvulla myös Leuchtturm mainosti kansioitaan näyttävästi.

Postin varaleimoista julkaistiin *B. E. Saarisen* tutkimus tyyppijaotteluineen useissa vuoden 1975 numeroissa. Postihistoria yleensäkin sai suurta huomiota sen ajan lehdissä. Numero 6-1975 olikin suurelta osin leimakeräilyn *Grand Old Manin E. A. Hellmanin* juhlanumero hänen täyttäessään 80 vuotta.

Vuoden 1975 viimeisessä numerossa iloittiin SF.n juhlanäyttelyn korkeista kävijämääristä, 2 250 aikuista ja 581 lasta. Olisi huikeita lukuja myös tämän päivän näyttelyille. Ainoana puutteena nähtiin ensipäiväleimausten pitkät jonot. Ihmiset jonottivat yli tunninkin saadakseen leiman kuoriinsa. Kannattikohan tuokin jonotus?

Myös pienoisarkit olivat tuolloin kovassa huudossa. Esimerkiksi *Nordia 1975* pienoisarkkia markkinoitiin lauseella: *"otettu mukaan uusiin Zumstein- ja Facit -luetteloihin"*. Numerossa 9-1976 nähtiin ihme: ensimmäinen nelivärinen kuva lehdessä! Nykyisin kun kaikki lehdet julkaistaan kauttaaltaan nelivärisinä voi tämä tuntua kummalta. Mutta vielä 1970-luvulla kuvia, vaikkakin mustavalkoisia, oli lehdissä vähän.

Lehtien aineiston painottuessa suurelta osin kotimaiseen filateliaan oli *Herbert Oeschin* laaja artikkeli Sveitsin merkkien (*sitzende Helvetia*) keräilystä piristävä poikkeus. Jutun lopussa oli siitä myös lyhennelmä englanniksi.

Seuran uudet jäsenet lueteltiin lehdessä yleisesti pelkin nimin, mutta vuoden 1977 numerossa 2 sai seuran uusi jäsen

japanilainen suurfilatelisti *Hiroyuki Kanai* laajan esittelyn. *Kanai* oli sen ajan maailman mittakaavassa yksi merkittävimmistä keräilijöistä. Hänen kokoelmassaan *Englannin siirtomaista* oli muun muassa *Mauritiuksen Post Office* -merkkien käyttämättömät 1 pennyn punainen ja 2 pennyn sininen. *Japanin* ja *Englannin siirtomaiden* jälkeen hän innostui Suomen klassisten merkkien keräilystä vuonna 1972 ja nopeasti hänen kokoelmastaan muodostuikin yksi parhaista.

Modernia filateliaakin lehden sivuilla nähtiin. *Kaj Pischow* selvitti perusteellisesti suomalaisten automaattivihkojen salaisuuksia vuodesta 1959 lähtien (SP 4 -1977 alkaen). Automaattivihkojen keräily oli silloin suosittua niin Suomessa kuin maamme rajojen ulkopuolellakin.

Numerossa 7-1977 kerrottiin lehden päätoimittajan ja kustantajan vaihtumisesta vuoden 1978 alusta. *Kaj Hellmania* työllisti oma kauppiastoiminta sekä pikkuhiljaa laajeneva ja yhä merkittävämmäksi muodostuva huutokauppatoiminta.

Lehtien sivumäärät nousevat huimasti

Uudeksi päätoimittajaksi nimitettiin vuoden 1978 alusta *Pentti Anttila* ja lehden kustantajaksi tuli sitä painava lahtelainen *ECA-paino*. Kirjapainon tultua kustantajaksi kasvoivat lehden vuotuiset sivumäärät merkittävästi. Vuonna 1977 sivumäärä oli 228 sivua, mutta jo 304 sivua 1978 ja 408 sivua 1979. Ilmestymistiheyttä pudotettiin yhdeksästä kahdeksaan. Lehden tarjoushuutokauppoja hoiti kustantajan vaihdosta huolimatta edelleen *Suomen Postimerkkeily*. Tämä olikin lehden talouden kannalta merkittävää. Vuonna 1979 huutokauppoihin tulivat mukaan myös *Kaj Hellman* ja *Kaj Pischow*. Molemmilla oli muutamassa numerossa omat laajat tarjoushuutokauppansa. Näissä numeroissa ei ollut Suomen Postimerkkeilyn huutokauppaa lainkaan.

Päätoimittajan aihefilateliatausta näkyi myös lehdissä, joissa käsiteltiin miltei jokaisessa numerossa myös aihefilateliaa. Myös artikkelit ulkomaan keräilystä olivat vahvasti mukana. *Paavo Salmivaara* kirjoitti Englannin keräilystä, *Seppo Arvelin* ja *August Leppä* Eestin keräilystä ja postihistoriasta sekä *Kalle Vaarnas* Unkarin kohopainanteisista merkeistä. *Kalle Vaarnaksen* moniosainen sarja kirjeistä, alkaen *Sumerien* nuolenpääkirjoituksesta, kautta aikojen kuului

myös näihin vuosiin. Aikana ennen tietokoneita vaati kokoelmien teko kyniä ja viivaimia sekä tarkkaa kättä. *Päätoimittaja Anttila* opasti useammassa numerossa merkkialustojen teossa, sivujen suunnittelussa ja tekstityksessä. Myös ilmoittajat olivat mukana tässä.

Numeron 2-1978 pääkirjoituksessa kerrottiin lakiehdotuksen historiallisesti arvokkaiden tavaroiden viennistä tulevan eduskunnan käsittelyyn. Tämä koskisi myös yli 50 vuotta vanhempia postimerkkejä, joiden vientiin tarvittaisiin jatkossa museoviraston lupa. Ei ole tainnut liiemmin vaikuttaa merkkien myyntiin ulkolaisissa huutokaupoissa.

Vuonna 1979 lehden ahkeriin avustajiin tuli myös *Matti Sipari*, joka selvitti perusteellisesti Arvo -leimojen tyypit ja niiden käytön. Tutkimustyön oli suorittanut *Suomen Postileimakeräilijät ry:n arvopostiryhmä*, johon kuului *Siparin* lisäksi *Juhani Olamo* ja *Kaj Hellman*.

Vuosikymmenen lopussa oli *SF*.n jäsenmäärä liki 500 ja *Postimerkkeilyjaoksen* pysyväisasiakkaiden määrä lisääntyi vuosittain 15 prosentilla. ■

Nykyisten nollakorkojen aikana on vaikea käsittää, että voimakkaan inflaation vuosina 7,25 prosentin lainakorko on ollut edullinen. Ilmoitus SP-lehdessä 5-1978.

Tilaa nyt Suomen Postimerkkilehti!

Tuhti annos filateliaa kuusi kertaa vuodessa.

Pyydä tarjous:
Seppo Salonen puh. 040 5252 217
tai seppo.salonen2016@gmail.com